

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มของโครงการ “แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกรอบประชาคมอาเซียน ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 2” มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะทางในการปรับปรุงและพัฒนาชุดโครงการ “แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกรอบประชาคมอาเซียน ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 2” พร้อมทั้งศึกษาและวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มของโครงการแผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกรอบประชาคมอาเซียน ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 2 ทั้ง 9 โครงการย่อย ผลการวิจัยประกอบไปด้วย การกำหนดกลยุทธ์ของชุมชน เป็นการสรุปกลยุทธ์จากการวิเคราะห์สถานภาพหน่วยงานที่ได้ให้ความสำคัญทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่เชื่อมโยงสอดคล้องกัน ของทั้ง 9 ด้าน มูลค่าเพิ่มของโครงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการสรุปแผนและโครงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ทั้ง 9 ด้าน ที่จะยื่นขออนุมัติจากผู้บริหารและทีมสภาของเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำแผนไปสู่การดำเนินงาน แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาชุดโครงการเป็นการสรุปแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการย่อยทั้ง 9 โครงการ อาศัยการใช้กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียนและได้รับการเสนอแนะทางการปรับปรุงและพัฒนาจากผู้ทรงคุณวุฒิ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

6.1 การกำหนดกลยุทธ์ของชุมชน

การกำหนดกลยุทธ์ของชุมชน ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน จะเป็นการนำผลจากการวิเคราะห์สถานภาพหน่วยงานที่ได้ให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมากำหนดกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงสอดคล้องกัน ประกอบไปด้วย 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์พลิกฟื้น กลยุทธ์ตัดทอน กลยุทธ์เชิงรุก และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ โดยทั้ง 9 ด้าน คือ ด้านธุรกิจชุมชน ด้านเกษตร ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ด้านการ

บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเด็กและเยาวชน ด้านผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการศึกษา และด้านสังคมและวัฒนธรรม มีรายละเอียดดังนี้

6.1.1 ด้านธุรกิจชุมชน ได้ทั้งหมด 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ การปรับระบบการทำงาน โดยเน้นการทำงานแบบบูรณาการจากหลายฝ่าย ตั้งคณะกรรมการร่วมกัน บริหารงานโดยยึดชาวบ้านเป็นศูนย์กลาง กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรมให้กลุ่มธุรกิจชุมชนและเจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มธุรกิจชุมชนร่วมกัน เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและเจ้าหน้าที่ และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านธุรกิจชุมชนจัดหางบประมาณทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนกลุ่มธุรกิจชุมชน การประสานงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งรัฐบาลและเอกชน โดยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานช่วยเหลือกัน

6.1.2 ด้านเกษตร ได้ทั้งหมด 3 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนยุทธศาสตร์แผนโครงการที่เป็นรูปธรรม กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างระบบการบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกรในชุมชน และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดตลาดในชุมชนเพื่อจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีอยู่ในชุมชน

6.1.3 ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ การนำบริบทด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวหลักในการวางแผนการใช้งบประมาณ กลยุทธ์ตัดทอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพบุคลากร กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างภาคีเครือข่ายในการทำงานร่วมกัน และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งพาตนเองโดยการกำหนดนโยบายภายในองค์กรให้สอดคล้องกับกฎหมาย/นโยบายรัฐ

6.1.4 ด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ได้ทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมในการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณก่อนปีงบประมาณล่วงหน้า กลยุทธ์ตัดทอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านสุขภาพ อนามัยและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างกลยุทธ์ในการเชื่อมต่อจากภายในสู่ภายนอก และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมในการสร้างความเข้มแข็งในชุมชนเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

6.1.5 ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ได้ทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่เข้าไปเรียนรู้การจัดการทรัพยากรธรรมชาติจากชุมชน กลยุทธ์ตัดทอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอความช่วยเหลือจาก

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความเข้มแข็งในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ชุมชนในการตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ

6.1.6 ด้านเด็กและเยาวชน ได้ทั้งหมด 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างเด็กและเยาวชนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ได้ และกลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างองค์กรและสภาเด็กและเยาวชน

6.1.7 ด้านผู้สูงอายุและผู้พิการ ได้ทั้งหมด 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างเวทีค้นหาจิตอาสาในชุมชนเพื่อค้นหาอาสาสมัครที่ทำงานช่วยเหลือด้วยใจ และกลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาเครือข่ายผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วม

6.1.8 ด้านการศึกษา ได้ทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของงบประมาณสนับสนุนการอบรม/สัมมนา ด้านการศึกษาให้แก่เจ้าหน้าที่โดยเชิญวิทยากรจากในและนอกชุมชนมาให้ความรู้ กลยุทธ์ตัดทอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของงบประมาณสนับสนุนเครื่องมือทางการศึกษาทั้งในและนอกชุมชน กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาสู่อาเซียน และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขียนแผนงาน/โครงการเพื่อเสนอกับองค์กรทั้งในและนอกชุมชนให้สนับสนุนอุปกรณ์ทางการศึกษา

6.1.9 ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้ทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์พลิกฟื้น คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากร กลยุทธ์ตัดทอน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านสังคมและวัฒนธรรม กลยุทธ์เชิงรุก คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแกนนำชุมชนร่วมกันปลูกจิตสำนึกด้านสังคมและวัฒนธรรมให้กับเยาวชน

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ด้านที่ศึกษาทั้งหมด 9 ด้าน ได้จัดทำกลยุทธ์ขึ้นมาทั้งหมด 30 กลยุทธ์ พบว่า ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้สร้างกลยุทธ์พลิกฟื้นและกลยุทธ์เชิงรุกสูงสุด มีจำนวน 9 กลยุทธ์เท่ากัน รองลงมา คือ กลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ จำนวน 7 กลยุทธ์ และกลยุทธ์ตัดทอน จำนวน 5 กลยุทธ์

6.2 มูลค่าเพิ่มของโครงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่

มูลค่าเพิ่มของโครงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้กลยุทธ์ที่ได้ไปจัดทำแผนและโครงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในแต่ละด้าน และยื่นขออนุมัติจากผู้บริหารและทีมสภาของเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำแผนไปสู่การดำเนินงาน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการได้สร้างโครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นมูลค่าเพิ่มของการวิจัยครั้งนี้ให้บรรจุลงในแผนของอปท. โดยโครงการที่อปท. ได้จัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนสู่ประชาคมอาเซียน มีทั้งหมด 23 โครงการ โดยโครงการด้านธุรกิจชุมชน คือ โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ถั่วชีวภาพ โครงการส่งเสริมศักยภาพและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน เทศบาลตำบลห้วยพร้าวเพื่อเข้าสู่ตลาดอาเซียน โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้ามัคค้อย้อมเพื่อเข้าสู่ตลาดอาเซียน โครงการธุรกิจชุมชนก้าวไกลสู่อาเซียน(ASEAN) โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนไม้แกะสลักตำบลแม่ปุกาเพื่อเข้าสู่ตลาดอาเซียน และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ผ้าทอมือบ้านทุ่งปีเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเข้าสู่ตลาดอาเซียน ด้านเกษตรชุมชน คือ โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ประดู่หางดำสู่ตลาด AEC และโครงการยกระดับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรตำบลน้ำบ่อหลวงสู่เกษตรกรอินทรีย์ ในด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ โครงการเปิดใจ อบต. ก้าวสู่ประตูอาเซียน ด้านสุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อม คือ โครงการสุขภาพจิตกับการอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน โครงการพ่อดีดี และโครงการเสริมสร้างศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลแม่ฮ้อยเงินมุ่งสู่อาเซียน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ คือ โครงการยกระดับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรตำบลน้ำบ่อหลวงสู่เกษตรกรอินทรีย์ ด้านเด็กและเยาวชน คือ โครงการอาเซียนสัมพันธ์ ด้านผู้สูงอายุและผู้พิการ คือ โครงการส่งเสริมอาชีพปลูกสมอจินเพื่อการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุตำบลบ้านปงในประชาคมอาเซียน โครงการเปลี่ยนวิถีคิด ชีวิตมีความสุข โครงการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุในชุมชนตำบลห้วยพร้าวมุ่งสู่ผู้สูงอายุคุณภาพ โครงการเพิ่มศักยภาพผู้สูงวัยตำบลท่าวังพร้าวไปอาเซียน โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุนิมิตรสุขตำบลห้วยทรายอยู่กับอาเซียนอย่างมีความสุข โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ภายใต้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน และโครงการตำบลบ้านหลวงรวมใจ สร้างคุณค่าพัฒนาผู้สูงวัยก้าวไกลสู่อาเซียน ในด้านการศึกษา คือ โครงการพัฒนาศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสู่ต้นแบบอาเซียนศึกษา ส่วนด้านสังคมและวัฒนธรรม คือ โครงการสืบสานสายสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทยองในประชาคมอาเซียน และโครงการวัฒนธรรมไทเงินในโลกดิจิทัล

6.3 แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาชุดโครงการ

แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการย่อยทั้ง 9 โครงการ อาศัยการใช้กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ทั้ง 4 ประเภท คือ กลยุทธ์พลิกฟื้น กลยุทธ์ตัดทอน กลยุทธ์เชิงรุก และกลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ และได้รับการเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 9 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

6.3.1 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านธุรกิจชุมชน

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มธุรกิจชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ควรมีการสร้างเสริมความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มของธุรกิจชุมชนและการสร้างความร่วมมือและเครือข่ายกับประเทศในอาเซียน อาทิ เช่นการนำวัตถุดิบจากประเทศในอาเซียนที่มีราคาถูกมาทำการผลิตสินค้าเพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้ประเด็นที่มีความสำคัญ คือ การสืบทอดธุรกิจของคนรุ่นใหม่เนื่องจาก ธุรกิจชุมชนขาดทายาททางธุรกิจที่มีความสนใจจะดำเนินธุรกิจต่อเนื่องและผู้ประกอบมีอายุมากขึ้น ดังนั้นควรมีแผนกระตุ้นความสนใจให้คนรุ่นใหม่สนใจธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจยั่งยืนต่อไป

6.3.2 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านเกษตรชุมชน

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มเกษตรกรชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พบว่า โครงการยกระดับผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรตำบลน้ำบ่อหลวงสู่เกษตรกรอินทรีย์ ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำโครงการนี้เข้าบรรจุเป็นแผนยุทธศาสตร์ของอบต.น้ำบ่อหลวง ส่วน โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ประดู่หางดำสู่ตลาด AEC ควรมีการจัดทำมาตรฐานการเลี้ยงไก่ประดู่หางดำ เพื่อใช้เป็นแนวทางการผลิตที่ได้มาตรฐานและเป็นต้นแบบการเลี้ยงที่ดีให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ประดู่หางดำ นอกจากนั้นจะต้องจดทะเบียนกลุ่มให้เป็นวิสาหกิจชุมชน เพื่อรองรับการสนับสนุนจากภาครัฐ พร้อมเสนอแนะให้เข้าไปศึกษาดูงานที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่องนี้ไว้

6.3.3 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการพึ่งพาตนเองโดยเน้นการกำหนดนโยบายภายในองค์กรให้สอดคล้องกับกฎหมาย/นโยบายของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนในสังคมระดับอาเซียน นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในด้านการบริหารจัดการตนเอง พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับคนในชุมชนอื่น ๆ เพื่อสร้างการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน และควรมีการจัด

กิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรม และมีการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงานให้มากขึ้น

6.3.4 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านสุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อม

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถด้านสุขภาพ อนามัย และ สิ่งแวดล้อมของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พบว่า

1) โครงการสุขภาพจิตกับการอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน ควรมีการสร้างความ เข้าใจของท้องถิ่น โดยการเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของต่างด้าวจากแหล่งต้นทาง เช่น ลาว พม่า กัมพูชา เป็นต้น โดยเริ่มจากการเข้าไปเยี่ยมเยือนกลุ่มต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบล แม่ป๋อคาเสียก่อน เพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้นและทำให้เกิดความคุ้นเคยในการที่จะทำกิจกรรม ร่วมกันในอนาคต

2) โครงการพ่อดีดี โดยในพื้นที่จะมีศูนย์ปฏิบัติการสุขภาพหนึ่งเดียวเทศบาลตำบล ออนใต้จึงควรมีความต่อเนื่องและมีความถาวร โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึง ความสำคัญเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อให้กิจกรรมที่ทำดำเนินไปตามแผนอย่างมีระบบ ขั้นตอน จัด ปัญหาความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง เพราะหากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของท้องถิ่น โครงการนี้ก็ยังสามารถดำเนินต่อไปได้

3) โครงการเสริมสร้างศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลแม่ฮ้อยเงินมุ่งสู่อาเซียน ควรมีการสร้างจุดเด่นให้แตกต่างจากที่อื่นเพื่อเป็นจุดขาย ซึ่งศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบล แม่ฮ้อยเงินมุ่งสู่อาเซียน มีจุดเด่นคือ “การนวดย่ำขาง” ย่ำขาง เป็นวิธีการบำบัดรักษาอาการ เจ็บปวดทางร่างกาย เป็นภูมิปัญญาการดูแลสุขภาพของชาวล้านนา วิธีการรักษา จะใช้เท้าชุบน้ำยา คือ สมุนไพรพลูเลซ หรือที่ภาคกลางเรียกว่า ไพลนำมาบดแล้วผสมกับน้ำในสัดส่วนที่เหมาะสม และน้ำมันงา แล้วย่ำบนขางที่เผาไฟร้อนจนเป็นสีแดง จากนั้นจึงย่ำบนร่างกายของผู้ป่วยที่มีอาการ เจ็บปวด กัดด้วยความร้อนใช้ระยะเวลาประมาณ 2-3 นาที หรือแล้วแต่อาการในการประชาสัมพันธ์ ให้ที่อื่นได้ทราบโดยการนำจุดเด่นที่มีคือ “การนวดย่ำขาง” มาประชาสัมพันธ์อาจจะเป็น โดย วิธีการเสนอแนะทางเลือกการรักษาอาการเจ็บปวดตามร่างกาย จากการกินยาหรือรักษาโรค โดยทั่วไป มาเป็นการรักษาโดยภูมิปัญญาการดูแลสุขภาพของชาวล้านนา โดยการนวดย่ำขางแทน

6.3.5 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ควรมีการเพิ่ม กิจกรรมที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะดินและน้ำ ซึ่ง เน้นกลยุทธ์ในการพัฒนาแบบเกษตรอินทรีย์ให้สอดคล้องกับประเภทของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น

การใช้ปฏินทรีย์ และการนำน้ำหมักชีวภาพเพื่อลดค่าใช้จ่าย เป็นต้น การทำโดยการใช้ทรัพยากรที่ มุ่งเน้นระบบอินทรีย์จนเป็นที่ยอมรับ เพื่อให้ชุมชนอื่น ๆ สนใจจนเกิดการขยายต้นแบบการเพิ่ม จิตความสามารถของชุมชน ได้มากขึ้น และควรประชาสัมพันธ์โดยการ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติของ ชุมชนบนฐานเศรษฐกิจพอเพียงด้วยระบบเกษตรอินทรีย์ให้เป็นที่รู้จัก ว่าหากเปิดอาเซียนแล้ว ชุมชนสามารถเพิ่มจิตความสามารถของชุมชนในด้านนี้ ซึ่งจะ ได้รับผลกระทบต่อชุมชนเชิงบวก เป็นอย่างมาก ทั้งความปลอดภัยจากสารพิษ และมีภูมิคุ้มกันกับตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

6.3.6 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านเด็กและเยาวชน

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มจิตความสามารถด้านเด็กและเยาวชนของ ชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ควรเริ่มจากการหาแกนนำที่เป็นเยาวชน ในพื้นที่ ประมาณ 10-20 คน ซึ่งไม่ควรมีแต่เด็กชนชาติเดียวกัน ควรมีหลากหลายประเทศใน อาเซียน อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ เป็นต้น เพื่อสร้างเป็นเยาวชนอาเซียนเป็นแกนนำ ในการสร้างกฎระเบียบการอยู่ร่วมกันของคนต่างชนชาติในพื้นที่ ควรสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมของแต่ละประเทศในอาเซียนในชุมชน โดยอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น เป็นการบริหารจัดการเยาวชนอาเซียนในพื้นที่ และโครงการนี้ไม่ควรจัดทำเฉพาะใน สถานศึกษาเท่านั้นแต่ควรทำในระดับชุมชนด้วย

6.3.7 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านผู้สูงอายุและผู้พิการ

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มจิตความสามารถด้านผู้สูงอายุและผู้พิการของ ชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน ควรมีการให้ความรู้ด้านผู้สูงอายุและ ผู้พิการในประเทศอาเซียนให้กับทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) องค์กรในชุมชน ผู้สูงอายุและผู้พิการในชุมชน ให้ทราบถึงประเด็นในด้านต่าง ๆ ในส่วนของการบริหารจัดการด้าน สวัสดิการผู้สูงอายุและผู้พิการ ในแต่ละประเทศมีการบริหารจัดการอย่างไร เช่น การดูแลรักษา สุขภาพ ด้านการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุและผู้พิการในชุมชนของ ประเทศในอาเซียน เพื่อที่จะได้ทราบและนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผน การพัฒนา และ การประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนเกิดความตระหนักและตื่นตัวต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งเชิงบวกและเชิงลบในการคิดและต่อยอดโครงการในครั้ง ต่อไปให้สอดคล้องกับสังคมผู้สูงอายุของประเทศในอนาคต นอกจากนี้เทศบาลบางแห่งมีศักยภาพใน การดำเนินการที่พร้อมรับต่อการเปิดประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก ทำให้มีหน่วยงานทั้งจาก ภายในและภายนอกประเทศเข้ามาศึกษาดูงาน จึงควรนำจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์หรือความพร้อมที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ไปสร้างความร่วมมือ โดยการเชิญประเทศในอาเซียนเข้ามาดู งานหรือร่วมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างภาคีเครือข่ายด้านผู้สูงอายุและผู้พิการร่วมกัน ส่วน

เทศบาลที่ยังไม่มีความพร้อม อาจจะเริ่มต้นด้วยการสร้างความเข้มแข็งภายในองค์กร พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานภายนอกได้รับรู้ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนด้านผู้สูงอายุและผู้พิการให้ถึงมาตรฐานในระดับอาเซียนได้

6.3.8 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านการศึกษา

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการศึกษาของชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน อปท.ควรมีการคัดสรร/คัดเลือก ศูนย์เด็กเล็กที่เป็นต้นแบบทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งในแต่ละประเทศมี “มาตรฐาน” ของศูนย์เด็กเล็กที่แตกต่างกันออกไป และการใช้มาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ) เป็นสิ่งที่มาเป็นเกณฑ์ในการวัดและเทียบเคียงมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน อาทิ มาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ เป็นต้น ซึ่งประเทศเหล่านี้มีมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดและประเมินที่แตกต่างจากประเทศไทย เพื่อนำมาปรับให้เข้ากับบริบทของศูนย์เด็กเล็กของชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับขยายผลไปสู่ศูนย์เด็กเล็กอื่น ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป

6.3.9 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาโครงการด้านสังคมและวัฒนธรรม

การปรับปรุงและพัฒนาโครงการในการเพิ่มขีดความสามารถด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน พบว่า ในโครงการสืบสานสายสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทยองในประชาคมอาเซียนของอบต.บ้านกลาง ควรมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของกิจกรรม โดยให้มีการจัดระบบและขั้นตอนของการทำงานเป็นลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ที่นำแผนไปปฏิบัติโดย กิจกรรมที่ 1 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยองในประชาคมอาเซียนแก่ชุมชนบ้านกลาง ต่อจากนั้นจะเป็นการรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมไทยองของชุมชนเวียงท่ากาน และเวทีเสวนาข้อมูลที่ได้จากรายงานการวิจัยที่เคยเข้ามาจัดเก็บในพื้นที่ กิจกรรมที่ 2 การเสวนาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างไทยองในประชาคมอาเซียน กิจกรรมที่ 3 จัดทำสื่อองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษา กิจกรรมที่ 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน และกิจกรรมที่ 5 การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยองในประชาคมอาเซียน และควรปรับเปลี่ยนระยะเวลาดำเนินโครงการจากเดิมที่ทางชุมชนจะทำโครงการเป็นรายปีและยุค แต่ต่อไปทางชุมชนจะดำเนินโครงการแบบต่อเนื่องอันจะช่วยทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินโครงการมีความเป็นรูปธรรมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น ส่วนโครงการวัฒนธรรมไทเงินในลોકิติจิตอลของอบต.ท่าวังพร้าว ควรมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดของกิจกรรมโดยให้มีการจัดระบบและขั้นตอนของการทำงานเป็นลำดับเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ที่นำแผน

ไปปฏิบัติโดย กิจกรรมที่ 1 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทเงินในประชาคมอาเซียนแก่ชุมชนท่าวังพร้าว ต่อจากนั้นจะเป็นการรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมไทเงินของชุมชนท่าวังพร้าว กิจกรรมที่ 2 การเสวนาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างไทเงินในประชาคมอาเซียน กิจกรรมที่ 3 จัดทำสื่อองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ศึกษา กิจกรรมที่ 4 จัดกิจกรรมส่งเสริมถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน และกิจกรรมที่ 5 การจัดทำแผนพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทเงินในประชาคมอาเซียน และควรเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการดำเนินโครงการจากเดิมที่ทางชุมชนจะทำโครงการเป็นรายปีและยุค แต่ต่อไปทางชุมชนจะดำเนินโครงการแบบต่อเนื่องอันจะช่วยทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินโครงการมีความเป็นรูปธรรมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น

6.4 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มของโครงการ “แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกรอบประชาคมอาเซียนภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 2” ตามแนวคิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐศาสตร์ของวรศักดิ์ ทุมมานนท์ (2548) และการวัดค่าโครงการตามแนวทางเศรษฐศาสตร์ของเขาวเรศ ทับพันธุ์ (2541) ซึ่งจำเป็นต้องวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของโครงการดังกล่าว โดยเฉพาะมูลค่าเพิ่มของโครงการหลังจากที่ได้ผลลัพธ์ของการวิจัยไปแล้ว ตามแนวคิดของชะลอ เอี่ยมสะอาด และจิระ หงส์ถาวรภักดิ์ (2555) ทั้งนี้กระบวนการวิเคราะห์ให้ได้มาซึ่งคำตอบของการวิจัยจะอาศัยแนวคิดกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ของนันทิยา หุตานุกัฏ และคณะ (2545) ในการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค จุดอ่อน และจุดแข็งของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการวิจัยพบว่า แนวทางที่ได้สามารถนำไปพัฒนาเป็นแผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ ด้านธุรกิจชุมชน ด้านเกษตร ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านสุขภาพอนามัย และสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านองค์กรเด็กและเยาวชน ด้านองค์กรผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านองค์กรการศึกษา และด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยจะใช้แนวคิดของ จินตนา บุญบงการ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2546) มาสร้างกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ทั้ง 9 ด้าน กับกลยุทธ์ที่ได้จะมี 4 แบบ คือ 1) กลยุทธ์พลิกฟื้น 2) กลยุทธ์ตัดทอน 3) กลยุทธ์เชิงรุก และ 4) กลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริประภา แก้วอุดม (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทางเลือกกลยุทธ์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนย่านตลาดบ้านใหม่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยได้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนทั้งหมด 2 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) กลยุทธ์ตลาดบ้านใหม่อาหารอร่อย และ (2) กลยุทธ์ ตลาดบ้านใหม่

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยระดับชุมชนจึงต้องพัฒนาต่อไปในการที่จะต้องนำเอากลยุทธ์ทั้ง 4 แบบ ไปบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งกระบวนการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (strategic analysis) ดังแนวคิดของ ปกรณ์ ปรียากร (2545) ที่มีวิธีการในการวางแผนกลยุทธ์ จำนวน 10 ขั้นตอน แต่การวิจัยครั้งนี้ได้ปรับให้เหมาะสมกับชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (assessing the organization's external and internal environments) (2) ระบุประเด็นที่จะนำไปสู่การวางกลยุทธ์ (identifying the facing the strategic issue organization) เป็นการประมวล จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หรือ การทำ SWOT matrix เพื่อพิจารณา ปัญหา ช่องว่าง และประเด็น ที่ควรจะกำหนดกลยุทธ์ทั้งในเชิงรับและเชิงรุก (3) การกำหนดกลยุทธ์ (formulating strategies and plans to manage the issue) เป็นการจัดทำข้อเสนอในรูปแบบของทางเลือกต่าง ๆ ที่ควรจะดำเนินงาน ทั้งในส่วน ของงานประจำและงาน โครงการ การศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ การจัดสรรทรัพยากร และการจัดทำเอกสารแผน (4) ทบทวนและอนุมัติกลยุทธ์และแผน (reviewing and adopting the strategies and plan) เป็นการขออนุมัติกลยุทธ์และแผนจากผู้บริหารเพื่อนำแผนไปสู่การดำเนินงาน (5) การนำแผนไปสู่การดำเนินงาน (developing and effective implementation process) เป็น ขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานระดับปฏิบัติที่จะนำแผนกลยุทธ์ไปวางแผนเพื่อการดำเนินงานขององค์กรอีกชั้นหนึ่ง และ (6) การประเมินผล (reassessing strategies and the strategic planning process) เป็นขั้นตอนท้ายสุดที่มีความสำคัญ เพราะในการประเมินผลจะนำ ข้อมูลไปใช้สำหรับการปรับกลยุทธ์และแผนต่อไป ซึ่งสามารถใช้กลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถ ของชุมชน พัฒนาเป็น โครงการระดับชุมชนให้ผ่านสภาชุมชนจนเกิดการยอมรับของชุมชน โดย ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานจนเกิดผลสัมฤทธิ์ เจริญรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดของชัยสิทธิ์ เถลิ้มมีประเสริฐ (2546) และ John M. Bryson (1995) ซึ่งอธิบายว่าการบริหารเชิงกลยุทธ์ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือ เป้าประสงค์ตามพันธกิจ (mission) หรือภารกิจขององค์กร โดยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะผู้ที่ได้ผลประโยชน์จากองค์กร (stakeholders) เป็นไปตามงานวิจัยในปีที่ผ่านมาของปรารธนา มินเสน (2558) ที่เน้นไปในระดับองค์กร ซึ่งในที่นี้คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในระยะต่อไปของการวิจัยเรื่องแผนกลยุทธ์การเพิ่มขีด ความสามารถของกลุ่มธุรกิจชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ต้องพัฒนาไปถึงระดับปฏิบัติการ มีการ ติดตาม ประเมินผล เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ขึ้นเป็นต้นแบบ (Best Practice) ให้กับชุมชนอื่นต่อไป ซึ่งเป็นตัวชี้วัด (KPI) หนึ่งของการวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มของโครงการ ดังงานวิจัยของณัฐชา วัฒนวิไล (2552) ซึ่งต้องกำหนดตัวชี้วัดไปจนถึงต้นแบบของการพัฒนา

6.5 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลค่าเพิ่มของโครงการ “แผนกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ในกรอบประชาคมอาเซียน ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 2” ในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงมูลค่าเพิ่มในการดำเนินงานวิจัยทั้ง 9 ด้าน อย่างชัดเจน โดยจะทำให้ นักวิจัยตระหนักและให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานวิจัย โดยการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาและผลกระทบ รวมถึงศักยภาพในของชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้กรอบประชาคมอาเซียนและแนวทางการเตรียมความพร้อมของชุมชน จนสามารถจัดทำเป็นกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ซึ่งหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับประยุกต์ใช้ตามบริบทของท้องถิ่น จะเกิดกระบวนการจัดการในแต่ละด้านอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับความร่วมมือจากทุกส่วนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยในระดับปฏิบัติการเพื่อติดตาม ประเมินผล และพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชุมชนให้เกิดขึ้นแบบของการพัฒนาชุมชน อาศัยกลยุทธ์การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ ด้านธุรกิจชุมชน ด้านเกษตร ด้านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านสุขภาพ อนามัย และสิ่งแวดล้อมของชุมชน ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านองค์กรเด็กและเยาวชน ด้านองค์กรผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านองค์กรการศึกษา และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อบูรณาการการทำงานกับชุมชนนอกจังหวัดเชียงใหม่ และขยายผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ของการนำไปใช้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะ 7 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน